

Posudek na bakalářskou práci Šárky Roldánové,

Zaniklá židovská náboženská obec v Poběžovicích v letech
1850 – 1950, KDDD PeDF UK Praha 2010

Šárka Loradanová si vybrala velice zajímavé téma z oblasti mikrodějiny – dějiny Židovské náboženské obce (dále ŽNO) v městečku Poběžovice.

První povinné kapitoly o využití pramenů a literatury jsou velice pečlivě vypracovány, je zjevné, že se autorka pokusila využít veškerou existující odbornou literaturu i torzovitě dochované prameny. Blíže snad měla charakterizovat obě využívané „kroniky“, u nichž není jasné, kdy vznikly – 20. stol. je příliš široký pojem a nevíme ani, do jaké míry byli autoři pamětníky. Ačkoli se Šárka Roldánová soustředila na období od poloviny 19. do poloviny 20. století, obsahuje práce velký exkurs z období staršího (kapitola 5), který ovšem není na škodu, pokud by bylo i sledované období zpracováno alespoň stejně obsažně (20. stol.). V dalších kapitolách postupuje autorka jak chronologicky, tak především věcně. Zvláštní část je věnována demografickému rozvoji obce, analýze majetkových poměrů, hospodářskému a náboženskému životu a školství židovského obyvatelstva. 10. kapitola je věnována sledování osudů ŽNO během dvou válek – ovšem na pouhých čtyřech stránkách! V závěru si povšimla významných osobností, které byly většinou rodinnými svazky spojeny s Poběžovicemi.

Práce se mi velice líbila, ale přesto mám zásadní připomínku: proč je práce chronologicky vymezena do roku 1950, když ŽNO zaniká v souvislosti s nástupem nacismu a po válce již nebyla obnovena. Tento mezník pokládám za neodůvodněný a zcela nelogický, v textu se k němu neváže jediná věta!!! Nedochovaly se žádné obecní materiály z roku 1945 a následujících? Další výhradu mám k podkapitole 9.1.2. Představení synagogy (1,5 řádky – pouhá jména), 9.4.1 Rabíni – neúplný sloupeček jmen a 9.4.2 Představení ŽNO (1,5 řádky – pět jmen). Zde zcela chybí komentář, proč jsou předkládané seznamy tak torzovité, téměř výhradně bez 20. století, navíc by podobné nekomentované přehledy měly být přesunuty zcela jistě do přílohy a nikoli jako dvouřádkové podkapitoly. Zcela na okraj –

SÚA je již delší dobu Národní archiv (NA) a běžná zkratka pro Židovskou náboženskou obec je ŽNO – jak ostatně v některých případech autorka užila. V práci by bylo vhodné sjednotit užívání časů – přítomný – minulý.

Práci navrhuji hodnotit jako velmi dobrou a to především s ohledem na její zcela zavádějící vymezení.